

Holstebro—Vejle Banen er der præsteret et ret enestaaende Arbejde fra Statsbanernes Administrations Side, idet det er et meget betydeligt Anlæg, og alle Beregninger og Undersøgelser desangaaende ere tilvebragte i det Tidsrum, jeg nylig nævnte. Jeg heder det tillige bemærket af den Grund, at det ikke er muligt at fremsætte Forslag angaaende nogen Bane med nogle Dages og end ikke med et Par Ugers Varsel, hvis da Rigsdagen, som det ellers har været Tilfældet, og som det synes nødvendigt, vil kræve Overslag over og Beskrivelse af et saadant Anlæg, forinden man lovgiver derom.

Samtidig med, at jeg nu maa erkende, at den store Begejstring over dette jyske Jærnbanelorslag, som jeg havde tænkt mig skulde komme frem, ikke har gjort sig saa overordentlig stærkt gældende, tror jeg dog, at turde sige, at Forslaget er blevet mødt med Velvilje og Sympati fra alle Sider, og navnlig haaber jeg, at man vil have forstaaet, hvad Regeringens Hensigt har været med at fremsætte Forslaget allerede nu, og at denne Hensigt ogsaa maa naas. Skulde man ikke ønske denne Bane anlagt i Aar, skulde man virkelig i Udvalget foretrække noget andet, saa vil jeg heller ikke se nogen Ulykke deri, da det som sagt først havde været Hensigten om nogen Tid at lade Kommissionens Forslag bearbejde af Statsbanernes Direktion og saa fremsætte Forslag i Overensstemmelse dermed. Skulde der altsaa i dette Ting være Stemning for først og fremmest at faa Banen fra Herning til Viborg, noget, jeg ikke har vidst og ikke har kunnet vide, vil der jo meget godt kunne fremsættes Forslag derom til Efteraaret; men der vil ikke i indeværende Maaned være Mulighed for at fremsætte et Projekt dertil i Stedet for det foreliggende, og Fremsættelse af flere ny Jærnbanelorslag end dem, vi allerede saa længe have haft her i Tinget foruden de 15 Mil, hvorom der her er stillet Forslag, tør jeg heller ikke stille det ærede Medlem, der spurgte derom, i Udsigt. Det vilde ogsaa være lidt ejendommeligt, om jeg, der i September og Oktober Maaned begyndte med at udtale, at med de Forslag, jeg da forelagde om Aarhus Station, Esbjerg Station, Gedser—Warnemünde Dampfærge og Korsør Station, vare Jærnbanelorslagene udtømte for i Aar, efter at jeg tillige har fremsat Forslag om Fjerridslev—Thisted Banen og været med til at gennemføre Horsens—Odder Banen og paa Grund af Anmodning til Regering har fremsat Forslag om 15 Mils ny Bane med Udgifter,

der ere betegnede som for store, og som i alt Fald ere meget store, 7—8 Millioner, om jeg nu i den ellefte Time skulde fremsætte yderligere Forslag. Jeg tror dog, at der maatte være Anledning for mig til at forlange først at se noget Resultat af de Forslag, der allerede ere blevne fremsatte og behandlede.

A. Nielsen: Det er saa langt fra, at jeg undervurderer det Udslag, som den højtærede Ministers Interesse for de jyske Jærnbaner har givet sig. Det jeg har udtalt, er kun Ønsket om, at Ministeren i endnu højere Grad havde fulgt det i Kommissionens Betænkning foreliggende Grundlag. Den højtærede Minister siger, at nu havde han troet at staa rigtig dejligt i det, naar han havde denne Kommissions Betænkning som Grundlag; men det, jeg har anket over, er, at han ikke holder sig til dette Grundlag i dets Helhed, men at han har revet et enkelt Led ud af Betænkningen. Jeg kunde forstaa, som jeg før antydede, om man tog det gruppevis, tog Viborg—Herning og Holstebro—Herning i første Omgang, og derpaa Herning—Give, Erhvervelsen af Give—Vejle Banen og i Forbindelse dermed et privat i det sydlige Jylland. Og derpaa i ydre Række, om Regeringen og Rigsdagen kunde enes om det, det store Spørgsmaal om en Forbindelse fra Langaa og nedefter til Bramminge. Jeg erkender nemlig fuldt ud det beføjede i, at Ministeren nærer Betæneligheder ved Langaa—Bramminge Projektet. Jeg ønskede kun, at Ministeren havde taget noget mere med af Kommissionens Forslag. Den højtærede Minister henviste til, at der ikke tidligere her havde været Enighed om Viborg—Herning Banen. Men den har aldrig været saa stærkt fremme, at der egentlig har været ført en afgørende Forhandling om den. Det er ret tænkeligt, at den, hvis den havde været stærkt fremme paa et tidligere Tidspunkt, og hvis der da havde været Enighed mellem Tinget og Ministeren, da sikkert ogsaa havde været gennemført for længe siden. Men den har jo ikke været saaledes fremme. Hvis Ministeren derimod nu vil tage den i sin Haand, vil der sikkert være tilstrækkelig Enighed om Sagen. Jeg antager heller ikke, at den højtærede Minister vil skyde sig ind under den tidligere Mangel paa Enighed. Den ærede Minister ironiserede over, at jeg havde henvist til, at det foreliggende Forslag pegede i Retning af Øerne og Kjøbenhavn. Han sagde, at det undrede ham, om det skulde være